

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 19CoCsp/11/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719202018  
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8719202018.2

## Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: A. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXXX/XX, XXX XX H. t.č. bytom S. XXX, XXX XX S., o zaplatenie 4.454,92 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 11Csp/38/2019 -69 zo dňa 26.09.2019 takto

### rozhodol:

Zrušuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. čo do zaplatenia priznaných súm v 200 € mesačných splátkach čo do výroku II., ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá a v súvisiacom výroku III. o náhrade trov konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

### odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) v spore o zaplatenie 4.452,92 eur s príslušenstvom rozhodol, cit.:

„I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 4.454,92 eur,

úrok vo výške 138,77 eur,

úroky z omeškania vo výške 1,93 eur,

úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z istiny 4.454,92 eur od 22.03.2019 do zaplatenia,

úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov vo výške 138,77 eur od 22.03.2019 do zaplatenia, a to všetko v pravidelných splátkach po 200 eur mesačne až do úplného vyrovnania, splatných vždy do 20. dňa v mesiaci s tým, že neuhradením jednej splátky stane sa splatný celý dlh.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca m á p r á v o na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom samostatným uznesením.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 2 písm. a), písm. b), písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch; § 497, § 504 Obchodného zákonníka; § 517 ods. 1, ods. 2, § 559 ods. 2 Občianskeho zákonníka; § 232 ods. 4 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“); § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR 87/1995 Z.z.

3. Rozhodnutie o trovách konania právne odôvodnil ustanoveniami § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, ods. 2 CSP.

4. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca podal dňa 12.04.2019 žalobu o zaplatenie istiny 4.454,92 eur s príslušenstvom. Žalobný návrh odôvodnil tým, že dňa 03.10.2017 uzatvoril so žalovaným úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mu poskytol peňažné prostriedky vo výške 5.000

eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach do 16.09.2025. Žalobca vyzval listom zo dňa 21.03.2019 žalovaného na predčasné splatenie poskytnutého úveru v lehote do 21.03.2019. Žalovaný po zosplatnení úveru do dňa podania žaloby nezrealizoval žiadnu úhradu.

5. Prvoinštančný súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to oboznámením úverovej zmluvy zo dňa 03.10.2017, výzvy na predčasné splatenie úveru zo dňa 21.03.2019 a všeobecných obchodných podmienok.

6. Zistil, že na základe úverovej zmluvy zo dňa 03.10.2017 bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 5.000 eur, výška úrokovej sadzby bola fixná do splatnosti 8,9 % p. a., počet anuitných splátok bol určený na 96 v sume 73,01 eur mesačne, výška RPMN 11,04 %, priemerná RPMN 12,57 %, celková čiastka, ktorú musel klient zaplatiť bola 7.258,96 eur. Dňa 21.03.2019 žalobca vyzval žalovaného na predčasné splatenie celého úveru a ku dňu 21.03.2019 dlh bol vo výške 4.454,92 eur.

7. Skonštatoval, že v prípade ak dlžník porušil zmluvu a boli splnené zákonom a prípadne aj zmluvou predpokladané podmienky, mal veriteľ právo vyhlásiť predčasnú resp. mimoriadnu splatnosť úveru, teda požadovať okamžité vrátenie úveru dlžníkom. Právnym následkom vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru je, že dlžník prichádza o výhodu odloženej splatnosti úveru, resp. o výhodu splátok a veriteľ získava možnosť využiť všetky dostupné právne prostriedky na to, aby sa domohol dlžnej pohľadávky. Veriteľ tiež získava právo požadovať od dlžníka zákonnú sankciu v podobe úrokov z omeškania z celej dlžnej sumy nielen z čiastky, s ktorou bol dlžník aktuálne v omeškaní, prípadne i iné sankcie vyplývajúce zo zmluvy.

8. Žalovaný sa k žalobe vyjadril na pojednávaní dňa 26.09.2019. Súhlasil so žalobou, ďalej uviedol, že má ešte jednu pôžičku vo VÚB banke, je zamestnaný, má X. maloleté deti, manželka je nezamestnaná, poberá rodičovský príspevok. Nevlastní nehnuteľnosť, s rodinou žijú pri svokre. Dve deti chodia do školy, jedno do škôlky a s jedným je manželka na rodičovskom príspevku. Navrhol uvedenú sumu splatiť v splátkach vo výške 200 eur mesačne.

9. Súd prvej inštancie návrhu žalobcu čo do zaplatenia istiny 4.454,92 eur s prísl. vyhovel, keďže mal za preukázané, že nárok je dôvodný. Zamietol návrh v časti požadovaného 8,90 %-ného úroku ročne z nezaplatennej istiny 4.454,92 eur od 22.03.2019, nakoľko zákonný úrok z omeškania je vo výške 5 % odo dňa 22.03.2019, kedy došlo k zosplatneniu úveru. Uviedol, že po zosplatnení má žalobca nárok len na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny. Vzhľadom na finančnú situáciu žalovaného, umožnil mu priznané sumy zaplatiť v pravidelných 200 eurových mesačných splátkach splatných vždy do 20. dňa v mesiaci až do úplného vyrovnania s tým, že neuhradením jednej splátky, stane sa splatný celý dlh.

10. Súd prvej inštancie s poukazom na § 262 ods. 1 CSP uviedol, že o nároku na náhradu trov konania rozhodol aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Skonštatoval, že žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu 100 %, pretože bol plne úspešný v zmysle § 255 ods. 1 CSP.

11. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku II. a výroku III. podal odvolanie žalobca. Namietal, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP) a že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP). Mal za to, že nárok na zaplatenie zmluvného úroku trval od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení. Uviedol, že popri absencii právnych noriem obmedzujúcich predmetný nárok veriteľa existuje množstvo zákonných ustanovení z ktorých priamo, resp. výkladom, resp. cez analógiu legis vyplýval záver, podľa ktorého nárok veriteľa na dohodnutý (zmluvný) úrok nie je viazaný (obmedzený) na zosplatnenie dlhu, ale na vrátenie v rámci úveru poskytnutých peňažných prostriedkov Poukázal na ustanovenia Obchodného zákonníka § 497, § 502 ods. 1, § 503 ods. 3, ako aj na komentár k príslušným ustanoveniam, z ktorých podľa žalobcu možno vyvodíť, že: „povinnosť dlžníka platiť úrok trvá až do doby vrátenia úveru. V tom zmysle upravuje trvanie povinnosti platiť úrok aj § 503 ods. 3. Vzhľadom na dispozitívnosť ustanovenia, strany si môžu vznik a zánik povinnosti platiť úroky, tj. dobu, počas ktorej má dlžník platiť úroky, v zmluve o úvere dojednať odchylné.“ Taktiež poukázal na Zákon o spotrebiteľských úveroch, a to na ustanovenia

§ 13 ods. 3, § 16 ods. 1.: „spotrebiteľ je povinný uhradiť úrok a náklady vzniknuté len za časové obdobie od poskytnutia spotrebiteľského úveru do jeho splatenia.“ Ďalej poukázal na Dôvodovú správu k zákonu č. 106/2014 Z.z. , § 53 ods. 9 „V súvislosti s úpravou režimu straty výhody splátok sa zavádza nové pravidlo, podľa ktorého úroky za poskytnutie peňažných prostriedkov patria dodávateľovi len do uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na nejednoznačnosť výkladu a neprimerané postupy niektorých veriteľov sa jednoznačne zakotvuje, že tzv. odplatné úroky budú veriteľovi patriť výhradne len do okamihu uplatnenia práva na jednorazové zosplatenie úveru alebo pôžičky: poskytnutej spotrebiteľovi v súlade s § 53 ods. 9 OZ. Z Uvedeného plyní, že veriteľ si nebude môcť po jednorazovom zosplatení uplatniť úroky za čas, ktorý by mala úverová zmluva ešte trvať bez výhody postupného splácania dlhu spotrebiteľom v splátkach. V týchto prípadoch bude mať po jednorazovom zosplatení veriteľ nárok len na úroky z omeškania, ktorými sa bude úrčiť celá výška dlhu spotrebiteľa, ktorá sa ustálila v dôsledku uplatnenia práva na jednorazové zosplatenie úveru“. Zdôraznil, že táto zmena nebola legislatívne prijatá a neexistuje žiadne ustanovenie odopierajúce veriteľovi nárok na zmluvné úroky po zosplatení dlhu.

12. V neposlednom rade odkazoval na judikatúru: rozhodnutie NS SR č. 6 Cdo113/2018 zo dňa 30.07.2019: „právny záver, podľa ktorého má veriteľ nárok na zmluvný (obchodný) úrok z úveru bez ohľadu na zosplatenie dlhu, a to aj popri nároku na úrok z omeškania, pričom tento nárok trvá až do úplného splatenia poskytnutých finančných prostriedkov dlžníkom.“ a rozhodnutia KS v Bratislave č. k. 3Co/108/2017 z 29.05.2018, č. k. 8Co/138/2017-83 zo dňa 27.03.2018, č. k. 8Co/206/2018-175 zo dňa 27.11.2018, Rozhodnutie KS v Žiline č. k. 11Co/12/2017-90 zo dňa 31.01.2017, Rozhodnutia KS v Nitre č. k. 12Co/116/2017 zo dňa 19.06.2018 alebo č. k. 7Co/366/2017-84 zo dňa 30.11.2017, v ktorom sa poukazuje na to, že: „Zmluvné úroky sú odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov na základe úverovej zmluvy, predstavujú cenu úveru a dlžník je povinný ich platiť ich od okamihu reálneho poskytnutia peňazí až do okamihu ich reálneho vrátenia, a to či už v lehote alebo v omeškaní. Na rozdiel od toho úroky z omeškania predstavujú zákonnú sankciu za omeškanie so splatením istiny a veriteľ ich môže požadovať i keď neboli dojednané. Pri tom platí, že môžu existovať popri sebe (uznesenie NS ČR 33Cdo/212/2014 z 21.08.2014).“ Rozhodnutia KS v Prešove č. k. 14Co/22/2018 zo dňa 29.01.2019, č. k. 14Co/29/2018 zo dňa 15.01.2019, č. k. 25Co/71/2018 zo dňa 31.01.2019. Uviedol, že odvolací súd sa v uvedených rozhodnutiach nestotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie, (v konkrétnych prípadoch prvostupňový súd v napadnutých rozhodnutiach odkázal aj na závery Krajského súdu v Prešove v rozsudku 6Col82/2011 zo dňa 18.09.2012 a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 6Co/190/2014-65 zo dňa 30.06.2015). Odvolací súd uviedol, že úrok z úveru je v podstate cena za používanie poskytnutých peňažných prostriedkov, preto má podľa názoru odvolacieho súdu dlžník zásadne povinnosť platiť tento úrok za skutočnú dobu ich používania, t.j. až do doby skutočného vrátenia úveru veriteľovi, pokiaľ si strany zmluvy o úvere nedohodli niečo iné, uvedené vyplýva z § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, pričom tento jeho záväzok trvá aj po odstúpení veriteľa od zmluvy (podľa § 506 obchodného zákonníka je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi). Využitím právneho inštitútu, ktorý je určený na ochranu práv veriteľa, ako vyplýva z ustanovení § 506 Obchodného zákonníka, sa nemôže veriteľ ocitnúť v horšom právnom postavení, než v akom bol pred odstúpením od zmluvy. Nepriznanie úrokov po realizácii oprávnenia veriteľa na „zosplatenie úveru“ z dôvodov porušovania povinnosti dlžníkom podľa názoru konajúceho odvolacieho senátu v predmetnej veci nie je odstránením nerovnováhy medzi spotrebiteľom a dodávateľom (poskytovateľom úveru), ale dostáva poskytovateľa úveru do horšieho postavenia, aké mal pred využitím oprávnenia na „zosplatenie úveru“. Naopak porušenie povinnosti dlžníka z úverovej zmluvy (vedúce k realizácii oprávnenia veriteľa od zmluvy odstúpiť) ho pri závere súdu prvej inštancie dostáva do výhodnejšieho postavenia (nemusí ďalej veriteľovi plniť úroky), a tak akceptácia záveru prijatého súdom prvej inštancie (s odkazom na názor v rozhodnutí KS v Prešove) by v konečnom dôsledku mohla byť „nesprávnym návodom“ pre dlžníkov zlepšiť si „porušovaním povinnosti“ svoje postavenie v úverovom vzťahu. Išlo by tak o situáciu zjavne neakceptovateľnú.

13. Žalobca ďalej namietal, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého rozsudku v časti týkajúcej sa výroku, ktorým na plnenie určil žalovanej splátky obmedzil len na konštatovanie, že „Pokiaľ ide o povolenie splácať žalovanú sumu žalovanému formou splátok, má súd za to, že žalovaná dostatočne preukázala svoju finančnú situáciu, ktorá odôvodňuje povolenie súdu splácať priznanú sumu mesačne v sume po 80,- Eur“. Žalobca uviedol, že je to v rozpore s ust. § 220 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie pritom v odôvodnení neuviedol ani stanoviská strán k otázke lehoty plnenia, ani z akých skutočností vo svojom rozhodnutí o lehote plnenia vychádzal, ani podľa akého ustanovenia zákona

lehotu na plnenie právne posúdil a rovnako ani akými úvahami sa pri právnom posudzovaní tejto otázky, predovšetkým v kontexte už odvolacím súdom vyjadrených, rozhodovacou praxou uznávaných hľadísk, riadil. Prítom poukázal na rozsudok KS v Nitre č. k. 8Co/157/2017-47 zo dňa 07.09.2017, ktorým súd zmenil časť týkajúcu sa určenia lehoty plnenia zo splátok 30 € mesačne na povinnosť zaplatiť prisúdené nároky v lehote 90 dní od právoplatnosti rozsudku. Uviedol, že pokiaľ súd v konaní nemal preukázané svoje skutkové závery o finančnej situácii žalovaného, nemohol ich použiť a vychádzať z nich pri rozhodnutí. Považoval za potrebné upriamiť pozornosť aj na to, že žalobca ako veriteľ, ktorý poskytol žalovanému finančné prostriedky, má právo na ochranu svojich práv. Akceptovaním výšky splátok by splnenie dlhu malo za následok neprimerane dlhu splatnosť prisúdenej sumy a nebolo by ani v záujme žalovaného. Poukázal tiež na uznesenie KS v Nitre č. k. 6Co/49/2017-70 zo dňa 14.01.2018, ktorý rozsudok v časti splatnosti zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie s konštatovaním, že: „Súd zrejme vychádzal len z výsluchu žalovaného na pojednávaní, pričom jeho tvrdenia si žiadnym spôsobom nezdokladoval a zistené pomery žalovaného nevyhodnotil. Súdna judikatúra zdôrazňuje, že súd pripúšťajúci možnosť zaplatenia dlhu v splátkach musí presvedčivo zdôvodniť záver.“

14. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a vyhovel žalobe v plnom rozsahu, zaviazal žalovaného zaplatiť dlh v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň aby žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% - vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

15. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario), a zistil, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

16. Odvolanie nebolo podané proti výroku I. čo do povinnosti zaplatiť istinu 4.454,92 eur s príslušenstvom, okrem splatnosti priznaných súm po 200 eur mesačne, preto rozsudok v uvedenom odvolaní nenapadnutom rozsahu (okrem splatnosti) nadobudol právoplatnosť v zmysle § 367 ods. 2 CSP.

17. Odvolaním bol napadnutý rozsudok čo do splatnosti priznaných súm po 200 eur mesačne z dôvodu, že nebol rozsudok súdu v uvedenej časti riadne odôvodnený. Tiež bolo odvolanie podané aj čo do výroku II., ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti požadovaného 8,90%-ného úroku ročne z nezaplatennej istiny 4.454,92 eur od 22.03.2019 tvrdiac, že zákonný úrok z omeškania bol vo výške 5% odo dňa 22.03.2019, kedy došlo k zosplateniu úveru. Z uvedeného vyvodil, že po zosplatení žalobca má nárok len na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny.

18. Je možné súhlasiť s odvolacími námietkami, že súd prvej inštancie nenáležite zistil podmienky pre určenie splatnosti priznaných súm v splátkach, keď sa uspokojil iba s tvrdením žalovaného bez toho, aby tieto tvrdenia boli podložené dôkazmi.

19. Odvolací súd ďalej uvádza že je nutné konštatovať, že súd prvej inštancie vo veci rozhodol predčasne. Rozsudok v napadnutej časti totiž nespĺňa atribúty ust. § 220 ods. 2 CSP. Civilný sporový poriadok určuje základné obsahové náležitosti a kvalitatívne požiadavky na odôvodnenie rozsudku v zmysle cit. § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozsudku je veľmi dôležitou súčasťou rozsudku, pretože z neho musí vyplývať, z čoho súd vychádzal pri hodnotení dôkazov a ktoré skutkové tvrdenia strán boli nimi potvrdené alebo vyvrátené. Odôvodnenie pritom nie je súhrnom súdneho spisu, preto sa v ňom nemajú opisovať kompletne výpovede, ani napr. texty listinných dôkazov. Obsahom hodnotenia dôkazov je opísanie úvahy súdu o tom, ktorý z vykonaných dôkazov považuje za hodnoverný a ktorý nie, aké zistenia vyvodil z dôkazov, ktoré si odporujú alebo sa vylučujú. Tiež uvedie, ktoré dôkazy neboli vykonané a z akého dôvodu. Je vhodné najprv uviesť dôkazy, z ktorých vyplynuli rozhodujúce čiastkové skutkové zistenia. V prípade rozporov súd odôvodní, prečo konkrétny dôkaz považuje za vierohodný a iný nie. Je pritom potrebné vychádzať zo základného princípu voľného hodnotenia dôkazov zakotveného v článku 15 základných princípov CSP a v § 191 ods. 1. Nie je pritom prípustný eklektický a neopodstatnený výber dôkazov smerujúci k jednostranným záverom (pozri nález I. ÚS/114/2008).

20. Ustanovenie § 220 CSP totižto určuje obsahové náležitosti rozsudku. Ich správnosť a úplnosť je predpokladom vykonateľnosti a preskúmateľnosti rozhodnutia. Či rozhodnutie je preskúmateľné alebo nie, sa dá zistiť len z jeho odôvodnenia.

21. V odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Ak rozhodnutie súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP, je nepreskúmateľné.

22. Štruktúra odôvodnenia rozsudku je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak súd pri odôvodňovaní rozsudku nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje ustanovenie § 220 ods. 2 CSP dochádza nielen k tomu, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Konanie a rozhodovanie všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom ústavnom a zákonnom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvôľu v ich postupe, pričom vylúčenie svojvôle sa zabezpečuje viacerými prostriedkami, vrátane ich povinnosti svoje rozhodnutia odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje stranám sporu posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci samej.

23. Vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia sa strane sporu odníma možnosť v odvolacom konaní riadne brániť svoje práva a oprávnené záujmy, nakoľko je problematické zaujímať stanoviská k nezrozumiteľnému alebo nedostatočne zdôvodnenému rozhodnutiu.

24. Vydanie nezrozumiteľného alebo nedostatočne zdôvodneného rozhodnutia je potrebné hodnotiť aj ako nesprávny procesný postup súdu, ktorým bolo znemožnené žalobcovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP rozsudok v napadnutých výrokoch o splatnosti priznaných súm a o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti týkajúcej sa žiadaných úrokov zo sumy 4.454,92 eur odo dňa 22.03.2019 a vo výroku o trovách konania zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

25. Úlohou súdu prvej inštancie bude vec opätovne prejednať, zistiť oprávnenosť nárokov žalobcu a svoje nové rozhodnutie aj náležite odôvodniť. Súd pri rozhodovaní musí vychádzať z riadne zisteného a preukázaného stavu aj čo sa týka pomerov na strane žalovaného, keď chce priznanie sumy povoliť splatiť v splátkach. Rovnako pri rozhodovaní o nárokoch na zmluvné úroky aj po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru bude úlohou súdu prvej inštancie vziať v úvahu najnovšiu judikatúru NS SR, napr. vo veci sp. zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16.06.2020, v ktorej bolo konštatované, že úrok z istiny v prípade predčasne vyhlásenej splatnosti úveru prináleží veriteľovi vo výške, akú by pri riadnom plnení povinnosti dlžník zaplatil ako cenu peňazí.

26. Prvoinštančný súd, ktorý je viazaný názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) v novom rozhodnutí rozhodne o všetkých trovách konania (§ 396 ods. 3 CSP).

27. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).